

[Wilhelm.]

Det sagde han faktisk under valgkampen. Man kom med et udspil, der lød: nu skal de 40.000 boliger realiseres, og så kommer man efter valget og siger, som boligministeren har sagt det: det er ikke noget magisk tal, hvis der ikke er penge til dem, må vi lade være med at bygge dem. Jeg har anmodet om den socialdemokratiske ordførers kommentar til, om det også er partiets politik på dette område, men jeg har ikke fået en lyd til svar.

Hr. Johan Philipsen siger: hvor skal pengene komme fra? Når man kan blive ved i to runder på den melodi, får jeg altså, undskyld mig, en mistanke om, at man ikke har læst forslaget. Der står udtrykkelig i disse meget udførlige bemærkninger, hvor de penge skal komme fra. Der står udtrykkelig side 2, sp. 1, hvad det her koster brutto og netto, og der er vist, at det er en overskudsforretning selv med momsrefusionen, set fra statsfinansernes synspunkt, og det var dem, hr. Johan Philipsen talte om. Jeg kunne forstå, hvis han havde bebrejdet os, at vi ikke havde med, hvor meget import der ligger i det her. Det vil vi meget gerne have oplyst under udvalgsarbejdet, det har vi ikke selv kunnet få, og det kunne man jo komme med. Men her bliver jeg nødt til at sige, at det har socialdemokratiet og LO heller ikke gjort i deres plan, de har så at sige smidt noget på bordet, der ordret overtog vores 2 år gamle argumentation lige ned til tallene på beskæftigelseseffekten og også dette med, at det samtidig er en forbedring af statsfinanserne som følge af sparede udgifter til arbejdsløshedsunderstøttelse og øgede indtægter til det offentlige. Ikke et ord om importen, ikke et ord om andet end de samme økonomiske overvejelser, som vi for længst har gjort os i kommentarerne til dette forslag.

Jeg synes godt, man kan kræve flere oplysninger på bordet, men det er lidt absurd at gøre det lige præcis på dette ene forslag, mens man i øvrigt accepterer blankt, at der kommer den samme argumentation uden disse yderligere oplysninger fra regeringen, som har betydelig bedre muligheder for at komme med dem.

Økonomiministeren (Per Hækkerup):

Hr. Wilhelm var så elskværdig at citere mig, nu forstår jeg, at det var efter hukommelsen, og jeg skal derfor også svare efter hukommelsen.

Det er korrekt, at det var og er regeringens agt at gennemføre den beskæftigelsesplan, som vi i skitseform, det må erkendes, lagde frem under valgkampen. Det er også rigtigt, at planen i tidsmæssig henseende faldt i forskellige dele. Første del af planen, den kortfristede del, er i det store og hele vedtaget af folketinget og er ved at blive ført ud i livet. Anden del, som hr. Wilhelm sikkert har bemærket skulle gælde over en 3-4-årig periode, arbejder vi i øjeblikket i regeringen med at udforme, således at den, så snart vi er færdige med dette arbejde, kan forelægges folketinget i lovforslagsform, hvorefter de beslutninger, der skal træffes administrativt, træffes, således at planen kan komme til at virke efter sin hensigt, dvs. fra omkring årsskiftet 1977-78.

Ordføreren for forslagsstillerne (Kaj Hansen) (DKP):

Medens hr. Kaj Poulsen havde fødderne i vand, var der også noget, der kom galt i halsen. Jeg har ikke talt om huslejestigninger på 32 pct., det må være en fejlhøring. Jeg sagde udtrykkelig: jeg står her med en statistik over ejendomssalget i andet halvår 1976, hvoraf det fremgår, at på 1½ år er beboelsesejendomme med 4 lejligheder og derover steget med 32 pct. Det var som dokumentation for, at ejendomsbesidderne klarer sig meget godt, når de fortsat vil give 32 pct. mere for ejendommene, end før den omkostningsbestemte leje blev indført.

Hr. Johan Philipsen siger, at når renten stiger, er det, fordi der spares for lidt op. Det er der megen sandhed i, men hvorfor spares der for lidt op her i landet? Fordi man præmierer gældsætning ud over alle bredder, og det ved hr. Johan Philipsen udmærket. Han ved, at det i virkeligheden er noget af en kræftknude på vores samfund, at det er sådan. Hvis hr. Johan Philipsen vil være med til at bremse den store belåning, der sker af værdistigningerne på jord og fast ejendom, så vil hr. Johan Philipsen også komme til at medvirke til at få en lavere rentefod. Så enkelt er det i virkeligheden.

Endelig må jeg også sige, at i samme udstrækning som man statsfinansierer boligbyggeriet, letter man selvfølgelig obligationsmarkedet, og dermed er man også med til at sørge for, at renten kommer længere ned.

Til boligministeren kun dette, at hvis det er hvidbogen og LOs og socialdemokratiets oplæg til beskæftigelsesplan, der skal danne grundlaget